

Barraca de la serra de cal Cintet II

Granera

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Serra de cal Cintet
Emplaçament: En els primers contraforts de la serra, a ponent, i a la vessant de llevant del torrent de Trens
Alçada: 606m

Coordenades:

Latitud: 41.72132
Longitud: 2.04002
UTM Est (X): 420150
UTM Nord (Y): 4619281

Classificació

Número de fitxa: 08095-299
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08094A00800026

Fitxes associades:

[Barraca de la serra de cal Cintet I](#)

[Barraca codi 18305](#)

Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dj., 23/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria aïllada i orientada a l'oest. La seva planta és rectangular i presenta una coberta de falsa cúpula. L'accés es fa mitjançant un portal rectangular, amb la llinda plana. L'interior està rebaixat respecte el nivell del terreny exterior i completament regularitzat. No ha estat restaurada i està força afectada per l'abundant vegetació que cobreix la zona.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.

